

Balfour-declaratie 100 jaar later

Door: Franklin ter Horst (Aangemaakt 9 januari 2017) (Laatste bewerking: 1 december 2017)

Op donderdag 2 november 2017 was het 100 jaar geleden dat de toenmalige Britse minister van buitenlandse zaken, Lord Arthur Balfour namens de Engelse regering de [Balfour-declaratie](#) afgelegde ten gunste van de zionisten Weizmann, Sokolov, e.a.). Dit naar aanleiding van hun verzoek in het aloude Bijbelse land, een autonome Joodse staat op te richten. De brief van Arthur James Balfour luidt als volgt: „Met groot genoegen zend ik u, namens de regering van Zijne Majesteit, de volgende verklaring van sympathie met het Joodse zionistisch streven dat aan het kabinet werd voorgelegd en door het kabinet is goedgekeurd. De regering van Zijne Majesteit staat welwillend tegenover de oprichting in Palestina van een nationaal tehuis voor het Joodse volk en zal zich naar haar beste mogelijkheden inspanningen getroosten om het bereiken van dat doel te vergemakkelijken, waarbij vanzelfsprekend niets gedaan zal worden dat afbreuk zou kunnen doen aan de maatschappelijke en godsdienstige rechten van de niet-joodse gemeenschappen in Palestina, of aan de rechten en politieke status die joden genieten in welk ander land dan ook. Ik ben u erkentelijk wanneer u deze verklaring ter kennis wilt brengen aan de zionistische federatie.” Frankrijk, Italië en de VS betuigden hun instemming met de in de Balfour-declaratie vastgelegde politieke gedragslijn.

Lord Arthur Balfour en de Balfour-declaratie

In 1919 vond vervolgens de Faisal-Weizmann [samenwerkingsovereenkomst](#) en Vredesconferentie plaats in Parijs waarbij Emir Feisal (de emir van Saoedi-Arabië), door de hele wereld erkent als de enige Arabische leider, de Balfour-declaratie volledig aanvaardde. Faisal ging akkoord met de vestiging van Joden in het gebied en zei zich te verheugen op de samenwerking tussen Joden en Arabieren. Ook de beroemde ‘Lawrence of Arabia’ die bekend stond als goede vriend van de Arabieren, vond het een uitstekende ontwikkeling. In 1920 schrijft hij in een artikel: “Als de

Joden terugkeren naar het land dat zij vroeger bewoonden, zullen zij alle wetenschappelijke en technische kennis van Europa meebrengen. Als de Joden succes hebben, zal het onvermijdelijke gevolg zijn dat de Arabieren met enige vertraging op hetzelfde niveau zullen komen. Dit kan grote gevolgen hebben voor de toekomst van de Arabische wereld. De technische kennis kan zo vooruit gaan dat men niet langer afhankelijk is van de Europese industrie. De regio kan dan een grote rol in de wereld gaan spelen.”

Naar aanleiding van de Balfour-declaratie, vond van 19 tot 26 april 1920 [de San Remo conferentie plaats](#) waarin Israëls recht op het land [in een aantal bindende documenten is vastgelegd](#). Aanwezig op deze conferentie waren de eerste-ministers van Frankrijk (Millerand), Groot Brittannië (Lloyd George) en Italië (Nitti) en Japanse, Griekse en Belgische afgevaardigden. De deelnemers aan deze conferentie erkenden dat Israël 2000 jaar lang bezet was geweest en nam het besluit om het land terug te schenken aan haar wettelijke erfgenamen. Elke poging om het Joodse volk het recht op Eretz-Israël ([The Jewish National Home](#)) (**zie in deze bron ook de aan Israël toegekende grenzen**) ongedaan te maken en hen de toegang en de controle over het gebied te onttrekken, zou als een ernstige schending van het volkenrecht worden beschouwd.

Winston Churchill bezocht het aan Israël toegezegde gebied in 1921 in zijn functie als Coloniaal Secretaris en verdedigde de Balfour-declaratie en daarmee de installering van het Joods Nationaal thuisland. Hij plantte [een boom](#) bij de Hebreeuwse Universiteit op Mt.Scopus in Jeruzalem. Maar Churchills standpunt duurde niet lang want op 3 juni 1922 werd door de Britse regering onder zijn leiding plotseling het zogeheten [White Paper](#) uitgegeven waarin de Joodse immigratie naar het Britse Mandaat Palestina werd beperkt en waarin de Britten stelden dat haar regering niet van plan was om van ‘Palestina’ een Joodse staat te maken, wat uiteraard in regelrechte tegenspraak was met de Verklaring van Balfour en de Resolutie van San Remo. Door deze volkomen illegale actie van de Britten werd ruim 75 procent van het aan de Joden beloofde thuisland afgesneden van het geheel en weggeven aan het Hasjemitische Koninkrijk Transjordanië (het latere Jordanië) waarvan het bestaansrecht op 15 mei 1923 door Groot-Brittannië werd erkend. [Klik hier](#) voor uitvoerige informatie over de resolutie van San Remo en de Volkerenbond.

Dit bleef er over na het valse ingrijpen van Groot-Brittannië.

De Engelse politiek werd door imperiale motieven geleid. Vooral in verband met de rijke oliebronnen van het Midden-Oosten wilden de Engelsen de Arabieren te vriend houden. Daarom hebben zij de toegestane Joodse immigratie getraineed en beperkt, volkomen ongevoelig voor de wreedheid die zij daarmee tegen een toch al zo afschuwelijk gemarteld volk begingen. In 1937 besloot een Britse onderzoekscommissie onder leiding van [Lord Peel](#) zelfs de voorwaarden zoals vastgelegd in de Balfour-declaratie, in zijn geheel te verwerpen. In 1939 gaf de Britse mandaatregering het derde Brits Witboek uit waarin totaal wordt gebroken met de Balfour-declaratie en de mandaatopdracht en de Joodse migratie naar het aloude thuisland verder werd beperkt.

Berichten op internet dat de Balfour Declaratie alleen maar een Britse aangelegenheid is geweest, en dat andere landen daar niets mee van doen hebben gehad, is niets anders dan een fabel van Israëls tegenstanders. Balfour verwoordde namelijk de internationale steun voor Joodse soevereiniteit. Er was een [grote internationale overeenstemming](#) ter ondersteuning van het zionisme; de wens van het Joodse volk om hun onafhankelijkheid en soevereiniteit in het land Israël te herstellen. Vóór de verstrekking van de verklaring had Groot-

Britannië dit gecoördineerd met haar bondgenoten: Op 4 juni 1917, maanden voor de Balfour-verklaring, had de Franse regering een brief geschreven door de minister van Buitenlandse Zaken, Jules Cambon, die de zionistische zaak ondersteunde: “Het zou een van rechtvaardigheid en herstel zijn om te helpen – met de bescherming van de geallieerde mogendheden – bij de wedergeboorte van de Joodse nationaliteit in dat land waaruit het volk Israël zo vele eeuwen geleden werd verbannen.”

Zelfs de Amerikaanse president Woodrow Wilson [beschouwde een Joodse staat](#) in Palestina als zelfbeschikking: “*Ik ben ervan overtuigd dat de geallieerde naties, met de volle instemming van onze eigen regering en van het volk, het erover eens zijn dat in Palestina de basis zal worden gelegd voor een Joods gemeenebest.*” In oktober 1917 liet hij de Britten weten van plan te zijn een plan goed te keuren ten gunste van de beweging voor de zelfbeschikking van het de Joodse volk en bevestigde dat later in een brief.

Hij baseerde zijn beleid op het nieuwe principe dat hij invoerde voor internationale betrekkingen: het recht van volkeren op zelfbeschikking. In 1922 namen beide huizen van het Amerikaanse Congres een resolutie aan die later door President Harding is ondertekend. Toen de Balfour-Verklaring eenmaal naar buiten was gebracht, werd zij goedgekeurd door de internationale gemeenschap inclusief de leiders van de opkomend pan-Arabische beweging, terwijl het Ottomaanse Rijk een soortgelijke Verklaring uitgaf, naar het model van de Balfour-Verklaring. In mei 1918 beloofde de Italiaanse regering om de oprichting van een joods nationaal tehuis te bevorderen. Aziatische mogendheden volgden daarop. Internationale juridische experts leggen in [deze video](#) uit waarom de Joodse staat internationale legitimiteit geniet, en het wettelijke recht heeft om Judea, Samaria en Gaza te besturen. Zij leggen uit waarom, in tegenstelling tot wat velen beweren, het bestaan van Israël wettig is en door de Verenigde Naties wordt gesteund. Klik [hier](#) over uitspraken door vroegere Amerikaanse presidenten ruim voor de beslissing van de Volkerenbond over Israëls recht op het land.

Alan Dershowitz schrijft in zijn boek [The Case For Israel](#), dat tegen de tijd dat de Balfour Declaratie werd gepubliceerd in 1917, het nationaal tehuis voor het Joodse volk reeds bestond: “*Zelfs vóór de Balfour-verklaring van 1917 was er een feitelijke Joods nationaal tehuis in het aloude thuisland bestaande uit tientallen Joodse moshaven en kibboetsen in het Westen en Noordoosten van het land,, evenals in Joodse steden zoals Tel Aviv, Jeruzalem en Safad.*” In het Britse White Paper van 1922, schreef Winston Churchill over het Joodse Nationaal Tehuis, dat toen reeds was gesticht in Palestina, [het volgende](#): “*Tijdens de laatste twee of drie generaties hebben de Joden in Palestina een gemeenschap herschapen die thans 80.000 mensen telt, waarvan ongeveer een kwart landbouwers of arbeiders zijn die het land bewerken. Deze gemeenschap heeft haar eigen politieke organen; een gekozen vergadering die zich ontfermt over binnenlandse kwesties; gekozen raden in de steden; en een organisatie voor de controle van haar scholen.*” De Joden waren dus al druk bezig het land te bewerken waarmee zij een ruim 3000 jaar oude geschiedenis hebben.

De nep-Palestijnen protesteren tegen de Balfour-declaratie

De Palestijnse leider Mahmoud Abbas verklaarde op de Algemene Vergadering van de Verenigde Naties op 21 september 2016: "Honderd jaar zijn verstreken sinds de beruchte Balfour- declaratie, waarmee Groot-Brittannië zonder enig recht of autoriteit of toestemming van wie dan ook, het land van Palestina aan een ander volk gaf. Dit maakte de weg vrij voor de Nakba van het Palestijnse volk en hun onteigening en de verplaatsing van hun land. Maar in 1917 was er geen "Nakba". [Er is nooit sprake van een Nakba geweest](#). Abbas eiste dat Groot-Brittannië [excuses](#) zou aanbieden aan de Palestijnen "voor de rampen, ellende en onrecht dat zij hebben veroorzaakt " ten gevolge van de Balfour-declaratie. "[If a fish in the sea fights another fish the Jews are behind it](#)" ('Als een vis in de zee met een andere vis vecht, zitten de Joden erachter') [klinkt het steevast](#) in de Arabische wereld en in het bijzonder conform de [antisemitische doctrine](#) waarmee de Palestijnen van de wieg tot in het graf worden geïndoctrineerd in de scholen en universiteiten, in al hun geschriften en kinderprogramma's in uitzendingen op de openbare televisie (PA TV), in de gebieden die onder controle staan van de landrovers in Ramallah.

Tijdens de top van de [Arabische Liga](#) in november 2016 kondigde Abbas aan voornemens te zijn Groot-Brittannië aan te klagen voor de Balfour-verklaring. Ook vroeg hij de secretariaat-generaal van de Arabische Liga om hem te steunen bij het opstellen van een juridisch portfolio om een rechtszaak tegen de Britse regering aan te spannen voor de afgifte van de Balfour-declaratie. Zij vinden dat Groot-Brittannië deze 'fout' dient te herstellen. Bassam al-Salihi, lid van de Palestijnse terreurorganisatie (PLO), zei dat Groot-Brittannië een fout heeft gemaakt en zich dient te verontschuldigen voor wat zij 'Balfour misdaad' noemen. Ook zei hij dat de Britten de resoluties van de internationale organisaties moet uitvoeren door het Palestijnse volk zelfbeschikking te geven en de Palestijnse staat te vestigen. Ze dreigen zelfs om Groot-Brittannië [over het document te dagvaarden](#).

De huidige Britse premier Theresa May noemde als reactie op de uitlatingen van Abbas, de Balfour-declaratie "*een van de meest belangrijke brieven in de geschiedenis*" en verwierp [de Palestijnse eis](#) om zich te verontschuldigen voor de Verklaring zeggende: "*De Balfour Verklaring is een historische verklaring waarvoor de HMG (de regering van hare Majesteit) zich niet wil verontschuldigen. We zijn trots op onze rol bij het creëren van de staat Israël. De taak is nu om vrede te bevorderen.*" De Britse minister van Buitenlandse Zaken Boris Johnson [zei eveneens trots te zijn](#) op de Balfour Verklaring en van de rol die Groot-Brittannië speelde bij het creëren van de staat Israël.

De Israëliische premier Benjamin Netanyahu was op [donderdag 2 november 2017](#) op bezoek in Groot-Brittannië voor een ontmoeting met de Britse premier Theresa May. Netanyahu hield daar [een toespraak](#) tijdens een feestelijk diner ter gelegenheid van de honderdste verjaardag van de Balfour Declaration. Theresa May noemde de Balfour-verklaring een van de belangrijkste verklaringen in de geschiedenis.

Ook veroordeelde Theresa May het alsmaar toenemende antisemitisme in haar land. Degene die hier in belangrijke mate verantwoordelijk voor is is Jeremy Corbyn, de links-extreme partijchef van de Britse Labour Party. Corbyn gaf ook Kenneth Livingstone, de beruchte producent van antisemitische laster, een [belangrijke positie in de partij](#) maar deze werd later wegens antisemitische uitlatingen geschorst. Ook [barones Tonge](#) behoort tot de antisemitische Britse klik. Een van haar meest krankzinnige uitspraken is dat Israëls omgang met de Palestijnen een belangrijke oorzaak zou zijn van het opkomen van het wereldwijde jihadisme en van de "Islamitische Staat" (ISIS). Ze was gastvrouw van een bijeenkomst in het Hogerhuis, waarbij de Joden verantwoordelijk werden gesteld [voor de Holocaust](#). Ook riep zij de Britse regering op zich te verontschuldigen voor de Balfour-declaratie van 1917.

Naar aanleiding van de 100ste verjaardag van de Balfour Verklaring, publiceerde de nep-president en aartsleugenaar Mahmoud Abbas, een editoriaal in de Britse krant *The Guardian*. Nadat hij Lord Balfour had verketterd omdat hij de Joden "een land beloofde, maar het niet aan hem was om [dat] te beloven, ging hij verder met het beschrijven van het Palestijnse volk als "een trotse natie met een rijke erfenis van oude beschavingen en de bakermat van de Abrahamitische religies." Een van de hardnekkigste leugens die door de landrovers in Ramallah wordt verspreid is dat het "Palestijns volk gelukkig en in vrede leefde en woonde in een welvarend Palestina, totdat de Joodse Zionisten kwamen, en hen alles afnamen en hen het uit hun eigen land verjoegen." Opvallend is dat een dag eerder in een officiële uitzending op de Palestijnse nationale omroep (PA TV) van 1 november 2017, de Palestijnse historicus [Abd Al-Ghani Salameh](#), uitlegde dat er in 1917 [helemaal geen Palestijns volk bestond](#). Dat fictieve volk in een fictief 'Palestina' zou pas een halve eeuw later worden "uitgevonden". Natuurlijk is dit oud nieuws. Zo vertelde [Anwar Nusseibeh](#) in [deze video](#) van juni 2017 dat

Palestina in werkelijkheid slechts een deel van Syrië was en gaf in de documentaire [Pillar of Fire](#) (1981), toe dat er direct na de Eerste Wereldoorlog geen aparte “Palestijnse” identiteit bestond.

Op 4 oktober 2016 wenste Theresa May in [deze video](#) het Joodse volk in Groot-Brittannië en wereldwijd een gelukkig Nieuwjaar en prees zij het Joodse volk m.b.t. de positieve invloed die ze voor de wereld betekenen. Mooie woorden waarvan men de indruk zou moeten krijgen met een pro-Israël politicus van doen te hebben. Maar op 23 december 2016 **liet zij plotseling een ander gezicht zien** door haar afgevaardigde in de VN-Veilighedsraad voor [resolutie 2334 te stemmen](#). De meute klapte in de handen toen de resolutie werd aangenomen. Hierin worden de Israëlische nederzettingen scherp veroordeeld en wordt Israel opgedragen te stoppen met het bouwen van nederzettingen in de Bijbelse gebieden Judea en Samaria en het oostelijk deel van Jeruzalem. De bouw van Israëlische nederzettingen wordt in deze resolutie veroordeeld als een flagrante schending van het internationale recht. Maar juist resolutie 2334 is een meer dan schandalige schending van het internationaal recht want het is niet alleen in strijd met het [Handvest van de Volkerenbond](#) maar tevens met [artikel 80 van de Verenigde Naties](#).

De Britse premier Theresa May

De hetze tegen het land en het volk van Israël is ook terug te zien in de rest van Europa. Europa dat op [24 juli 1922](#) nog zo plechtig de resolutie van Volkerenbond had ondertekend. Dit Europa weigert, net zoals het merendeel van de wereldleiders Israëls recht op het land te erkennen. Waarom ze dat doen? De reden is overduidelijk! Ze worden gedreven door ordinaire Jodenhaat wat zich tevens vertaald in haat tegen de staat Israël. Terwijl door de eeuwen heen het Joodse volk de schuld kreeg van alle

ellende in de wereld moet vandaag de staat Israël het ontgelden. De politiek is weer als vanouds in openlijk antisemitisme veranderd. Het gaat om een onuitroeibaar antisemitisch virus wat hen drijft. Dat is de reden waarom ze de landrovers in Ramallah steunen, ook financieel zodat deze bende door kan gaan met terreur tegen onschuldige Israëlische burgers. Al die voorstemmers van resolutie 2334 werken bewust mee aan het continueren van haat en geweld tegen Israël.

Frankrijk heeft “70 landen” uitgenodigd voor een bijeenkomst op 15 januari 2017 in Parijs om met dit leger van demonen Israël neer te zetten als bezetter van Palestijns grondgebied en de Joodse staat te dwingen een Palestijnse staat te accepteren in de Bijbelse gebieden Samaria, Judea en het oostelijk deel van Jeruzalem. Ook de Nederlandse minister Bert Koenders zal aanwezig zijn. Parijs waar in 1789 God werd afgeschafte, en de mens autonoom en centraal kwam te staan. Het getal 70 wordt in Israel wel gezien als synoniem voor heel de wereld. (*) *In Genesis zien we al 70 volkeren (26 uit Sem, 30 uit Cham en 14 uit Jafeth) voortkomen. In Genesis 46:27 is eveneens sprake van het getal 70* **Genesis 46:27 En de zonen van Jozef, die hem in Egypte geboren waren, waren twee in getal. Het gehele getal der zielen van het huis van Jakob, die naar Egypte kwamen, was zeventig.** Ook in Gog en Magog is de getalswaarde 70 terug te zien wanneer de letters bij elkaar worden opgeteld. Gog is (gimel-waw-gimel=3+6+3). Het voegwoord *en* is (we=6) en Magog is (mem-gimel-waw-gimel 40+3+6+3). Samen 70. (*) Cursief afkomstig van Ron Ezerman. Tweeduizend jaar geleden probeerde de vijand van God en de mensen op dezelfde wijze het plan van God te verstoren. Hij gebruikte daarvoor de Romeinen. In onze dagen gebruikt hij de volkeren, de Verenigde Naties en allen die de God van Israël en zijn Gezalfde haten.

Er raast een storm over de wereld met schrikbarende schendingen van de mensenrechten, onderdrukking van vrouwen, vervolging van minderheden, onderdrukking van de vrije meningsuiting, het uitmoorden van politieke rivalen, de afschuwelijke moordpartijen van IS(IS) en andere extremistische islamitische barbaren, anarchie in Libië, de exodus van christenen uit het Midden-Oosten, en nog veel en veel meer. Maar al deze problemen blijken van ondergeschikt belang voor onder meer de Obama-administratie en de ongekozen klik in Brussel. Ze lijken maar door een echt probleem in beslag te worden genomen, en dat is hun door de duivel ingegeven haat tegen de staat Israël en als zodanig hun alles overheersende topprioriteit de landrovers in Ramallah aan een eigen staat te helpen.

Europa is door de eeuwen heen verantwoordelijk voor de verspreiding van de meest smerige laster en de meest afschuwelijke verdachtmakingen aan het adres van de Joden. Vandaag worden zij als een dodelijk kankergezwell gebrandmerkt vanwege de verspreiding door Europa van onder meer christelijke literatuur waarin de Joden

worden gebrandmerkt als de ‘pest’ onder de wereldbevolking. Iedere stap die Israël doet, iedere woning die het bouwt in het aloude thuisland, wordt bekritiseerd. Opnieuw rent Europa de demonische krachten achterna door Israëls vijanden met wapens te bevoorraden en hen te voorzien van financiële middelen zodat ze hun gruwelijke bedoelingen ook daadwerkelijk kunnen uitvoeren. Europa waar het Joodse volk de meest verschrikkelijke herinneringen aan bewaart. Europa waar door de geschiedenis heen miljoenen Joden zijn vermoord. Dit Europa is supporter van [een bende moordenaars](#) dat er op uit is Gods volk uit te roeien.

Washington en Brussel weten dat indien Israël bereid zou zijn hun historisch kerngebied Samaria en Judea af te staan, het niet meer in staat zal zijn om zijn resterende grondgebied afdoende te verdedigen. [Het gaat helemaal niet om vrede of recht](#). Het gaat om Israëlhaat en het bijstaan van diegenen die het meest actief streven naar Israëls vernietiging. Sommigen noemen zich zelfs christenen terwijl ze Gods Woord aan de aasgieren hebben gevoerd en de deur naar de goddeloosheid wagenwijd hebben open gezet. De droom van Hitler om het Joodse volk van de aardbodem weg te vagen leeft nog steeds in Europa en ver daarbuiten. In Duitsland is Hitlers boek Mein Kampf opnieuw een bestseller. Vorig jaar gingen er van dit antisemitische manifest maar liefst [85.000 exemplaren over de toonbank](#).

Er zijn geen menselijke argumenten die verklaren waarom de kinderen van Israël al sinds hun bestaan gehaat worden. De hele wereld heeft zich tegen Israël vergaderd maar God gaat Zijn doel met Israël voor de volle 100 procent bereiken, nog Europa, nog enige andere macht zal in staat zijn dit te veranderen. Pogingen van de VN en anderen [om de geschiedenis te herschrijven](#) zullen uiteindelijk mislukken, omdat God het laatste woord heeft. Het feit dat de kinderen van Israël nog steeds bestaan is het bewijs van Gods aanwezigheid en bemoeienis met Zijn volk. Het is een wonder om te zien hoe God hen door de wereldgeschiedenis heeft geleid en heeft teruggebracht naar de bergen van hun aloude thuisland en hun eeuwige stad Jeruzalem. Israëls tegenstanders wensen er geen rekening mee te houden dat de wedergeboorte van de Joodse soevereiniteit op de oude Bijbelse gronden een vervulling is van de Bijbelse profetieën en het begin is van de verlossing van de mensheid. Ondanks al meer dan tweeduizend jaar het doelwit te zijn geweest van wereldmachten die haar volledige uitroeijing nastreefden bestaat het nog steeds, is het oude thuisland weer opgebouwd en keren duizenden vanuit de wereld terug naar huis.

Het land Israël is Gods land. God noemt Israël Zijn land en als God spreekt over Zijn land, dan spreekt hij ook over Zijn volk, de kinderen van Israël. Geen ander land op aarde is ooit door God beloofd aan een volk in het bijzonder, dat is alleen met het volk van Israël gebeurd. Het land en het volk van Israël horen onlosmakelijk bij elkaar. Er zal een Godspraak komen over allen die meehelpen Gods land te verkwanselen aan een terreurbende die de totale vernietiging van de Joodse staat in haar [handvest heeft staan](#). Alle tegenstanders van Israël zullen er rekening mee moeten houden dat ze zich “deerlijk zullen verwonden” zoals de profeet Zacharia het verwoord (Zacharia 12:3). Dat is de boodschap die de Here aan de naties geeft. God zegt niet, dat Hij de naties die zich tegen Israël keren zal straffen! Nee, Hij zegt, ***Ik zal hen zoeken te verdelen***, dat is uitroeien. Hij zal zoeken te verdelen wie zich verzet tegen de uitvoering van Zijn plan met Israël.

Terug naar: [Inhoud](#)